

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Honori[i] Reggi[i] Kemnathensis De Statu Ecclesiae Britannicae Hodierno, Liber Commentarius

Horn, Georg

Dantisci, 1647

De statu Ecclesiae Anglicae sub Elisabetha, Jacobo, Carolo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34026

œcumenicum quidem Concilium. Magistratum spoliant autoritate leges condendi; solum Deum esse Legislatorem; Leges judiciales Mosis hodieque omnes, non secus ac Judæos, obligare. A Magistratu dicunt morte plectendos omnes adulteros, blasphemos, Sabbathi violatores, & imprimis Idololatrias. Per Idololatrias intelligunt non tantum Papistas, sed longè maximam partem omnium Protestantium qui ab ipsis dissident. Nam uti stata oratione, etiam Dominica, ipsis idololatria est. Negant tamen fures suspendendos. Omnes *Academias* dirui volunt, quod deteriores sint Monasteriis. Aristotelem, Platonem, Ciceronem, & alios Ethnicos scriptores comburendos. Rejiciunt omnes gradus Academicos. Nolunt habere Studiosos Theologiæ, Locos communes, Commentaria in Scripturas, Polemicos auctores: imò omnes exterminari libros volunt & artes liberales, exceptis Bibliis. Disputationes Theologicas pro ethnicis & illicitis Exercitiis habent.

Ipsi Brownistæ æquivocationibus & dictionibus scelera sua palliant. Quidam *Godofridus Whitaker* ex Ecclesia Johnstoni Amstelodami inventus in lecto cum quadam Judith Holder alterius uxore, ita se excusavit: *Se non fecisse illud voluptatis ergò; sed ut Juditham malè se habentem consolaretur, & eam calefaceret.* Ipse Brown reprehensus ob verbera uxori inflictæ, dixit: *Se eam non verberare ut uxorem suam, sed ut maledictam vetulam.* Plura hujus farinae vide apud Eusebium Paget in *Hæresiographia*, fol. 59. Et narratur Joh. Foxum, cum malas Brownii artes videret, eum domo suâ expulisse, tanquam incendiarium Ecclesiæ.

De statu Ecclesiæ Anglicæ sub Elisabetha,

Jacobo, Carolo.

Sub Elisabetha & Jacobo hic in universum Ecclesiæ Anglicanæ status fuit. *Episcopi & Puritani* erant. Et hi in tria genera

genera distincti, si Nobilissimo Domino Brookio credimus, *Conformistas*, *Non-conformistas*, & *Separatistas*. *Conformistæ* erant orthodoxi Theologi, qui contra Arminianos, Socinianos, Pelagianos, Anabaptistas, Papiſtas pugnant, & se filios Ecclesiæ Anglicanæ profitebantur. Id est, Cerimonias antiquas, utcunque inviti, tolerabant. Quales magnæ animæ, Whitakeri, Perkinsi, Rainoldi, &c. fuerunt. *Non-conformistæ* se à Cerimoniis quibusdam spernebant, sed non omnes ab iisdem. Erant qui admitterent, quas alii rejiciebant. *Separatistæ* in *rigidos Separatistas* sive *Brownistas*, & *Semiseparatistas* sive *Robinsonianos* distincti; qui postmodum *Independentes* dici cœperunt, & hodieque sic dicuntur. *Anabaptistarum* illo ævo duo genera. *Quidam* hæretici, Liberum Arbitrium, & Communionem bonorum asserentes, Magistratum & Pædobaptismum negantes. Horum in Anglia tum vel pauci, vel nulli. *Alterum genus* eorum, qui solum Pædobaptismum negant, cætera orthodoxi. Et horum in Anglia magnus numerus. Præterea multi ex plebe licentiam prædicandi sibi asseriebant, miseris quibusdam rationibus seducti. Et hi jactabant: *Spiritum ubi velit, flare, nec alligatum Academiis*. Itaque internam vocationem cum donis ad tantum munus necessariis, accedente alicujus congregationis desiderio, sufficere: *Sibi quidem abstinere non licitum, nisi veritatem in injustitia detinere, & talentum suum abscondere velint*.

Sub Rege Carolo longè alia facies & in regno & in Ecclesia cœpit. Causa Laudus fuit, Cantuariensis infelix Archiepiscopus. Tum temporis *Puritani* in *veteres ac novos* distincti. Nam cum veteres alii essent *Conformistæ*, alii *Non conformistæ*; novi ab utrisque in eo discrepabant, quod neutiquam bona conscientia tolerari posse ullas Cerimonias existimarent. Atque hi non tantum Episcopis, sed & cæteris piis fratribus in eo adversabantur; & ma-

gnam partem anno 1634. cum nequissimus Laudus ad Cathedram Papalem evectus esset, in Belgium ac novam Angliam concesserunt.

Origo itaque *Independentium* in Nova Anglia sic se habet. Pars Ecclesiæ Robinsonianæ Leida Plymmoutham Nov-Anglicam migravit. Eodem paulò post Cottonus, ac alii pii Non-conformistæ ex Anglia, metu intolerabilis Episcoporum tyrannidis profugi venerunt. Et hi statim consenserunt in viam Robinsonianam, quæ tum admodum inter exfules illos invaluit. Difficile est non incidere in Scillam, cum Charybdin fugis. Episcoporum horror & terror infinitus erat. Quò longius quid ab illis distabat, eò gratius erat. Placuit igitur Robinsonus; & quanquam Cottonus antehac Separatistis adversaretur, tamen Semiseparatismi author & fautor esse cœpit circa A. C. 1635. & ea dogmata singulari facundiâ & dexteritate interpolare cœpit. Itaque sicut Robinsonus prima Independentismi fundamenta jecit; Sic Cottono complementum & ultima debetur manus. Statim literis in Angliam missis novam Ecclesiæ formam deprædicare cœpit; & novum Doctorem amplexus *Thomas Goodwinus*, vir egregiè doctus, admiratione Cottoni plures secum in Novam Angliam traxit. Lapsus quoque est in alios horrendos errores ille Cottonus. Arminianismum imbibit, à quo eum celeberrimi Twissi scripta ex parte revocarunt. Antinomismi & Libertinismi particeps factus est intimâ familiaritate execrabilis feminæ *Hutchinsoniæ*. De cujus Tragædiis pauca in transcurso dicenda sunt.

*Quas turbas Independentes Antinomi in
Nova Anglia excitarint.*

Quidam Antinomi in nova Anglia seduxerunt quosdam, & inter eos mulierem quandam *Hutchinsoniam*, quæ callida,